

thema: 'over de zondigheid van masturbatie', oftewel
'over beschadigende dogmatiek/geloofsleer'



Hallo Piet,

Mijn schoonzoon uit Suriname trakteerde me onlangs op deze afbeelding. Ik ging er zo ongeveer van over mijn nek. Op de website www.StopMasturbationNow.org kun je lezen waarom masturbatie een zondig tijdverdrijf is.

De redenering is simpel en doeltreffend:

Seks is voorbehouden aan een man en een vrouw in een door God gezegend huwelijk. Elke seksuele activiteit buiten die context is buitenbijbels en dus zondig. Alle tekstverwijzingen die bijbelse grond moeten geven aan het zondige karakter van masturberen brengen ons in 95% van de gevallen bij broeder Paulus. De auteurs op de website bedienen zich naar hartenlust van het principe "Pursuasive definition" Je kunt iets met zoveel vanzelfsprekendheid formuleren dat als je er iets over zou willen vragen, dat op voorhand belachelijk is.

Het bezoek aan de website bracht me terug in de gesprekken met Hans.

Een man van in de vijftig die in de liefde het geluk maar niet op het spoor kwam. Letterlijk honderden en mogelijk duizenden euro's uitgegeven aan datingsites en maar geen match. Ik beleefde zijn steeds weer opnieuw hoop stellen in de mensen achter die sites en bureau's als een vorm van groot onrecht dat hem werd aangedaan.

Wie hem zag en even met hem sprak wist direct dat hij "moeilijk bemiddelbaar" was.

En dan toch maar hoop op perspectief bieden. Hij verlangde zo hevig naar een vrouw in zijn leven en niet alleen voor de seks al was dat ook een groot verlangen van hem. Zo hevig dat hij in zijn fantasieën **een escape zocht in masturberen. Daarover voelde hij zich vervolgens weer razend schuldig**, omdat zijn moeder hem had gezegd dat dit een grote zonde was in de ogen van de Heere. Wanneer hij zich op dat gebied niet kon beheersen zou hij zeker haar niet terugzien in de hemel.

.....

Maar dit jongetje op het plaatje hierboven gaat me aan het hart.

Je zult ouders hebben die dit ok vinden. Ja, wie koopt dit product?

Welke kinderen lopen op dit moment gevaar voor de rest van hun leven beschadigd te

raken en nooit meer open kunnen zijn voor verhalen die het wonder van de Liefde die zichzelf niet zoekt in beeld brengen?

Hoe zijn we toch zo afschuwelijk het zicht op God kwijtgeraakt?

In mij woedt de boosheid die ik lees van Jezus dat degenen die een van deze kleinen verleidt wat Hem betreft veroordeeld is tot verdrinking met een molensteen om de nek gebonden.

Dat sadistische beeld roept gevoelens van opluchting op.

Wat heeft de dogmatiek toch een schade berokkend en mensen in een gevangenschap gezet die door Jezus nou precies werd doorbroken?

Waar is de Paulus die geen geloofsbelijdenis wilde, maar genoeg had aan de richtsnoer Geloof, Hoop en Liefde, maar de meeste van deze is de liefde.

Waar zijn die beschadigde mensen aan de idioterie zoals we die hier tegenkomen?

Laat ze in Godsnaam nog een keer in de benen komen en naar zich laten luisteren zonder oordeel of advies.

Wat mij betreft via deze dialoog!

Ik zie uit naar je reactie.

Hartelijke groet,

Bert

Bert,

Wat een vreselijk voorbeeld van misbruik van de Bijbel en het geloof.

Met alle gevolgen van dien:

Met name **de gestoorde groei van bewustwording en waardering van ontwakende gevoelens van seksualiteit**, verkrampte gedachten over seksualiteit.

Daarnaast de **opgedrongen beeldvorming van God als strenge rechter**, die alles wat met lichamelijke te maken heeft zondig vindt en daarom reden voor straf.

Ik durf te beweren, dat veel van de misbruikverhalen binnen de kerk (niet alleen de katholieke!) hun oorsprong vinden in onderdrukte gevoelens van seksualiteit, waarmee men geen kant op heeft gekund.

Daarnaast kun je rustig stellen, dat het ook gezorgd heeft voor **de ontwikkeling van een dubbele moraal**: het onderscheid tussen dat wat in het duister geschiedt en niet ontdekt wordt aan de ene kant en dat wat wel voor iedereen zichtbaar is aan de andere kant.

We kunnen lang en breed praten over hoe het oorspronkelijk allemaal heeft kunnen gebeuren, en hoe daar teksten in de Bijbel voor gebruikt zijn: één ding is absoluut duidelijk:

Gevoelens van seksualiteit als zondig bestempelen is een volstrekte ontkenning van de gegevenheid van de Schepping en van het menselijk bestaan.

In de Bijbel is daar geen enkele grond voor te vinden.

Ten eerste niet, omdat er **nergens in de bijbel expliciet gesproken wordt over (gevoelens van) seksualiteit**. Er wordt wel gesproken over lusten (van het vlees), o.a. door Paulus, maar daarbij gaat het over alle mogelijke lusten (o.a. woede, afgunst, egoïsme, begeertes, enz.). Ook wordt er wel gesproken over seksueel gedrag (in de vorm van 'gemeenschap hebben'), maar dan gaat het toch vooral over het in zijn/haar waarde laten van de ander.

Ja, en **over masturbatie (seksuele zelfbevrediging), staat geen woord in de Bijbel**. Vroeger leerde ik het woord '*onanie*', dat afgeleid was van Onan, die zijn zaad verspilde, omdat hij niet een kind wilde verwekken (zie Gen. 38, 8, 9). Dit heeft niets te maken met

zelfbevrediging en ook niet met de gedachte, dat je alleen maar gevoelens van seksualiteit mag hebben, als je het doel hebt kinderen te verwekken.

Ook weet ik, dat veel mensen het woordje 'vlees', dat in de Bijbel voorkomt vaak een lichamelijke en seksuele betekenis geven. Dus bij 'vleselijke lusten' denken ze vooral aan seksuele begeerten. Als je de verschillende bijbelteksten leest (en ook die van Paulus) kom je er al snel achter, dat het woord 'vlees' opgevat moet worden als ons 'vergankelijk menselijk bestaan', het gaat om het geheel van ons lichamen bestaan.

Zo alleen kun je de tekst '*het woord is vlees geworden*' (Johannes 1: 14, NBG vertaling van 1951; in de Nieuwe Bijbelvertaling wordt terecht het woord 'mens' gebruikt). En met '*vleselijke lusten*' bedoelde Paulus de door mij reeds genoemde begeerten en verlangens, die alle te vatten zijn onder de term '*egoïsme*', vaak ten koste van de ander.

Het is duidelijk, dat er veel verkeerd is gegaan met de wijze waarop is omgegaan met opvattingen over seksualiteit, tot aan de dag van vandaag.

Juist het feit, dat daar meer in termen van dogmatiek en oordeel over gesproken wordt en minder in termen van bespreekbaarheid en verkenning van waarde en betekenis zorgt ervoor dat het woord 'taboe' van toepassing is.

En misschien geldt dat nog wel meer voor het begrip '*masturbatie*' (cq. 'zelfbevrediging'), aangezien daar nog het meest sprake is van een privé-situatie.

De vraag is natuurlijk: hoe kan er sprake zijn van een gezond 'omdenken' als het gaat over het thema 'seksualiteit' (cq 'masturbatie')

Gezond denken betekent overigens niet, dat er geen dingen heel fout kunnen gaan, maar dat seksualiteit een thema wordt, dat een geïntegreerd onderdeel kan zijn van het leven, waar je in alle openheid het gesprek over zou kunnen voeren. Want dan alleen kun je de betekenis en de waarde achterhalen, maar ook de grenzen.

Leidraad zal dan altijd moeten zijn dat het gaat om een toegevoegde waarde voor de ander en/of voor jezelf.

Of het nu om het verkennen van (cq. het omgaan met) je eigen lichamelijke gevoelens gaat, of om de wijze waarop het betekenis kan krijgen in het ontwikkelen van een persoonlijke relatie.

Hier is vast nog wel wat meer over te zeggen. Laat maar horen!

Hartelijke groet,

Piet